

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ZK, JM:n seuraajana BMA Nederland BV:n konkurssipesän selvittäjä

Vastaaja: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederlandin osallistuessa asian käsittelyyn

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 2 alakohtaa on tulkittava siten, että sellaisen yhtiön, jonka velkojien saatavat eivät ole perittävässä, koska sen emoyhtiön emoyhtiö on laiminlyönyt huolenpitovelvollisuutensa kyseisen yhtiön velkojia kohtaan, sijoittautumispaikan tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevan ryhmäkanteen, jonka kyseisen yhtiön konkurssipesän selvittäjä on nostanut lakisääteisen pesänhoitotehtävänsä yhteydessä kaikkien velkojien hyväksi mutta ei niiden nimissä.
- 2) Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen ei ole vastattava toisin, vaikka otetaan huomioon se, että pääasiassa säätiö valvoo velkojien yhteisiä etuja ja että tässä tarkoituksessa nostetussa kanteessa ei oteta huomioon velkojien yksilöllistä tilannetta.
- 3) Asetuksen N:o 1215/2012 8 artiklan 2 alakohtaa on tulkittava siten, että jos tuomioistuin, jossa alkuperäinen kanne on vireillä, peruuttaa päätöksensä, jonka mukaan se on toimivaltainen tutkimaan kanteen, se jää automaattisesti vaille toimivaltaa myös väliintulijan esittämien vaatimusten osalta.
- 4) Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) 4 artiklaa on tulkittava siten, että konkurssiin asetetun yhtiön emoyhtiön emoyhtiön huolenpitovelvollisuuteen perustuvaan korvausvelvollisuuteen sovelletaan lähtökohtaisesti sen maan lakia, johon konkurssiin asetettu yhtiö on sijoittautunut, mutta se, että näiden kahden yhtiön välillä oli ennestään olemassa oikeuspaikkalausekkeen sisältävä rahoitussopimus, on seikka, jonka seurauksena voi syntyä selvästi läheisempi liittymä toiseen maahan mainitun artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

(¹) EUVL C 443, 21.12.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Hannover – Saksa) – Rikosasia, jossa vastaajana on K

(Asia C-519/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Maahanmuuttopolitiikka – Direktiivi 2008/115/EY – Säilöönotto maastapoistamista varten – 16 artiklan 1 kohta – Välitön oikeusvaikutus – Erityinen säilöönottolaitos – Käsite – Säilöönotto vankilassa – Edellytykset – 18 artikla – Häätätilanne – Käsite – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Tehokas tuomioistuinvalvonta)

(2022/C 171/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: K

Asian käsittelyyn osallistuu: Landkreis Gifhorn

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY 16 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että vankilalaitoksen erityistä yksikköä, joka yhtäältä – vaikka sillä onkin oma johtajansa – on kyseisen laitoksen johdon alaisuudessa ja vankilalaitoksista vastaavan ministerin alaisuudessa ja jossa toisaalta pidetään säilössä kolmannen maan kansalaisia maastapoistamista varten tämän yksikön erityisissä rakennuksissa, joissa on omat tilansa ja jotka ovat erillään muista tämän yksikön rakennuksista, joissa pidetään tuomittuja rikoksentekejiä, voidaan pitää tässä säännöksessä tarkoitettuna erityisenä säilöönottolaitoksena, jos näihin kansalaisiin sovellettavilla säilöönoton edellytyksillä vältetään mahdollisuuksien mukaan se, että tämä säilöönotto rinnastuu vankilaympäristöön sulkemiseen, ja jos ne on suunniteltu sellaisiksi, että Euroopan unionin perusoikeuskirjassa taattuja perusoikeuksia sekä kyseisen direktiivin 16 artiklan 2–5 kohdan ja 17 artiklan mukaisia oikeuksia kunnioitetaan.
- 2) Direktiivin 2008/115 18 artiklaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen, jonka tehtävänä on toimivaltansa rajoissa määrätä kolmannen maan kansalaisen säilöönotosta tai säilöönoton jatkamisesta vankilassa maastapoistamista varten, on voitava varmistaa niiden edellytysten noudattaminen, jotka kyseisessä 18 artiklassa asetetaan jäsenvaltion mahdollisuudelle säätää siitä, että kyseinen kansalainen otetaan säilöön vankilassa.
- 3) Direktiivin 2008/115 16 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä unionin oikeuden ensisijaisuutta koskevan periaatteen kanssa, on tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa sallitaan se, että laittomasti maassa oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset voidaan ottaa tilapäisesti säilöön maastapoistamista varten vankiloihin vangeista erillään pidettyinä, kun ne edellytykset, jotka kyseisen direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa ja 16 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä asetetaan sille, että tällainen lainsäädäntö on unionin oikeuden mukaista, eivät täyty tai eivät enää täyty.

(¹) EUVL C 19, 18.1.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – A:n vireille panema asia

(Asia C-634/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Ammattipätevyyden tunnustaminen – Direktiivi 2005/36/EY – Soveltamisala – Edellytykset saada oikeus lääkärin ammatin itsenäiseen harjoittamiseen vastaanottavassa jäsenvaltiossa – Kotijäsenvaltiossa annettu tutkintotodistus – Lääkärin ammatinharjoittamisoikeuden rajoittaminen kolmen vuoden määräajaksi – Laillistetun lääkärin toteuttama valvonta, ja yleislääketieteen kolmivuotisen erityiskoulutuksen samanaikainen suorittaminen – SEUT 45 ja SEUT 49 artikla)

(2022/C 171/16)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Asian käsittelyyn osallistuva osapuoli: Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto

Tuomiolauselma

SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa on tulkittava niin, että ne ovat esteenä sille, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisena myöntää kansallisen lainsäädännön perusteella henkilölle lääkärin ammatinharjoittamisoikeuden kolmen vuoden määräajaksi ja rajoitettuna siten, että hän saa toimia lääkärin tehtävissä vain laillistetun lääkärin johdon ja valvonnan alaisena ja että hänen on saman määräajan kuluessa suoritettava yleislääketieteen kolmivuotinen erityiskoulutus saadakseen oikeuden harjoittaa itsenäisesti lääkärin ammattia vastaanottavassa jäsenvaltiossa, kun otetaan huomioon, että asianomaisella, joka on suorittanut kotijäsenvaltiossa lääkärin peruskoulutuksen, on ammattipätevyyden tunnustamisesta